

TO SEM JAZ, TO SMO MI ZIMO IMAMO RADI MI

Tudi če snega ni, zimo imamo radi mi. Lunice smo mesec januar pričele z raziskovanjem igrač, s katerimi nas je obdaroval dobri Dedek Mraz.

Med igro otrok je bilo zaznati navdušenje in veselje. Z vsakodnevnim poseganjem po le-teh se je večala njihova pozornost in koncentracija. Skozi igro in s preizkušanjem so odkrivali lastnosti in funkcije le- teh.

Seznani so se s senzoričnimi bloki, magneti in z njihovim delovanjem privlačnosti. V kuhinjskem kotičku so se preizkusili v izdelavi smutijev- zabava je bila zagotovljena.

Praznovali smo tudi Filipov prvi rojstni dan, ob spremljavi kitare smo mu zapeli pesmico Vse najboljše in Mi se imamo radi. Sledilo je rojstnodnevno rajanje in zabava z baloni. Posladkali smo se s sadno kupo in preživeli čudovit dan.

Uvedli smo jutranji krog, kar pomeni da smo v mehkem koticu formirali krog. Tega vsakodnevno pričnemo z jutranjim pozdravom, ponovimo pesmice, prstne igre ali deklamacije, poznane vsem otrokom v skupini, tudi po želji posameznega otroka (Ringa, ringa, raja, Mi se imamo radi, Kuža pazi, Jaz sem mala miška, Živali jeseni, Žogica, Pesem nagajivka...)

Glede na mesečno tematiko se seznanijo z novimi, primernimi njihovi starosti. Tokrat smo vključili dve pesmici Kje je copatek , En majhen prstek ter deklamacijo To sem jaz. Vsakodnevno smo poimenovali in prepoznavali dele telesa.

TO SEM JAZ

(Barbara Gregorčič)

MAJHNO IMAM GLAVO,

(Otroka pobožamo po glavici.)

LASE IN OBRAZ,

(Otroka pobožamo po laseh in ličkih.)

VRAT IN UŠESA,

(Otroka nežno pobožamo po vratu in ušesih.)

GLEJTE – TO SEM JAZ!

ZGORAJ IMAM ROKE,

(Otroka pobožamo po rokah.)

SPODAJ IMAM NOGE,

(Otroka pobožamo po nogah.)

ZADAJ IMAM HRBET,

(Otroka pobožamo po hrbtu.)

SPREDAJ PA SRCE.

(Otroku na prsnem košu s kazalcema narišemo srce.)

EN MAJHEN PRSTEK

En majhen prstek,
en majhen prstek,
en majhen prstek. Tap tap tap.

Daj prstek gor, daj prstek dol, daj ga na glavo,
na glavo, na glavo. (..na nos, na brado, na
roko, na nogo).

Zimski čas prinaša veliko oblačenja in slačenja različnih vrst oblačil, zato sva se odločili, da otroci spoznajo posamezna oblačila, prepoznajo svoja ter namen teh. Hkrati pa se navajajo na samostojnost pri oblačenju in obuvanju.

Preizkusili so obleči in sleči oblačila iz dojenčka, ob tem pa smo skupaj poimenovali dele telesa in posamezni del oblačila.

Skozi igro smo prepoznavali svoja oblačila (kapa, šal, rokavice, bunda) in obutev (čevlje). Pogosto pa se zgodi, da kakšnega copatka ni. Priklicali smo ga z iskanjem in pesmijo.

COPATE ANJA ŠTEFAN

KAJ SI OBUJEŠ,
KO HODIŠ PO HIŠI,
DA NOGE SO TOPLE,
KORAK SE NE SLIŠI?

KJE JE COPATEK

J. KUJAR

NI COPATKA, NI COPATKA,
KAM SE JE IZGUBIL?
NI COPATKA, NI COPATKA,
KDO MI GA JE SKRIL?

JE COPATEK, JE COPATEK,
ZA PEČJO LEŽI.
V NJEM PA SLADKO,
V NJEM PA SLADKO
METKIN MUCEK SPI.

Za izdelavo kopic smo uporabili barvni košček papirja in jih zalepili na papir. Rokavičke smo pobarvali z voščenkami, otroci so izbirali barve po svoji želji, tako so nastale unikatne kاپice in rokavičke.

Razvijali in urili so fino motoriko skozi igro s ščipalkami za perilo, s katerimi so obešali perilo na vrv in pobirali z nje ter preko igre: Zmorem sam, katero sva pripravili sami za otroke.

Razgibavali smo se ob pesmici: Od glave do peta in ob tem pokazali na dele telesa. Ob koncu pesmice pa drug drugemu podarili objem za lepši dan.

Zadnje januarske dni smo preživali v družbi prijateljev iz skupine Metuljčki. Praznovali smo rojstni dan. Slavljenci pa ob spremljavi kitare zapeli pesmico Vse najboljše...

Zapisala in uredila: Jerneja BUDJA
Fotografije zbrala: Tadeja BAŠL